

În mitologia scandinavă există un personaj negativ fabulos, trolul. Ibsen, neîntrecut maestru al trecerilor de la lumea reală la lumea imaginară şi invers, schimbă încet-încet pornirile altruiste ale personajului Solness, care ajunge un (fel de) trol, duşmănos cu cei din jur şi cu Divinitatea .

După ce termină de construit turnul bisericii din Lysanger, Solness se simte îndreptăţit să înfrunte Divinitatea. Cei aflaţi la baza turnului îl ovaţionează, mica lui prinţesă îmbrăcată în rochie albă, Hilde, îi reaminteşte promisiunea pe care i-a făcut-o: *„Şi aţi mai spus că atunci când voi fi mare voi deveni prinţesa dumneavoastră [...] Mi-aţi răspuns că veţi reveni peste zece ani, ca un zmeu, şi mă veţi răpi. În Spania sau nu mai ştiu unde. Şi mi-aţi promis că acolo îmi veţi cumpăra o împărăţie.”*

Solness construieşte case, dar înţelege că totul în jurul său nu-i altceva decât minciună. Bunul Solness se transformă…Devine trolul Solness, după ce constată că

„Oamenilor nu le sunt strict necesare aceste cămine pentru a fi fericiţi! [...] De fapt, n-am construit nimic, şi nici n-am sacrificat nimic pentru a putea construi.”

Prinţesa Hilde se metamorfozează şi ea într-un trol. Hilde şi Solness construiesc împreună un castel, cu un turn foarte înalt, unde vor fi deasupra tuturor lucrurilor şi de unde vor putea admira toate creaţiile de pe Pământ.

„Vom construi lucrul cel mai minunat din lume – minunea minunilor din lumea întreagă [...] Un castel înalt, un castel al visurilor.”

Solness îndrăzneşte să înfrunte Divinitatea de la înălţimea construcţiei ridicată de el. E convins că are dreptul să facă acest lucru.

„Ascultă-mă, tu, atotputernice stăpâne, judecă-mă aşa cum crezi că trebuie să fiu judecat. Dar de azi înainte vreau să construiesc numai ceea ce socotesc eu că este mai frumos din tot ce poate fi pe lume...”

Urmarea nu poate fi decât una singură: turnul se prăbuşeşte. Să fie o înfrângere, sau o victorie? Ragnar, un subaltern al constructorului Solness vede în prăbuşirea turnului o înfrângere:

„Îngrozitor! Totuşi n-a izbutit. N-a fost capabil”

Hilde crede că misiunea idolului său a fost îndeplinită:

„Eu aud cântecul! Un cântec puternic! [...] acum şi-a îndeplinit menirea”

În „Constructorul Solness” realul şi imaginarul se completează reciproc. Nu-i uşor de pătruns până în substraturile cele mai adânci ale acestei piese de teatru…Nu vă faceţi probleme! Nici autorului nu i-a fost uşor…Epigrama pe care a scris-o despre propria lui creaţie stă mărturie:

„Această piesă scrisă tare greu

O-nţelegeam doar eu şi Dumnezeu,

Dar mi-o jucarăţi voi în aşa fel

Că astăzi o-nţelege numai… El.”

De fapt, Henrik Ibsen e considerat părintele teatrului modern european…